

[Waldorff]

fordeling, sådan som det er trukket op i store træk i redegørelsen. Vi mener, at det er utilstrækkeligt, som det er, og vi vil godt forsøge at gøre noget for at ændre det. Vi er stærkt kritiske over for, at erhvervslivets afskrivnings- og fradragsfiduser ikke for alvor angribes. Vi er også utilfredse med, at sådan noget som fondene, de private fonde, blot nævnes som en enkelt ting, hvorom man nedsætter et udvalg, når det allerede i dag er krystallklart, at der ligger en enorm spekulationsfidus, som man udmærket kunne starte på at gribe ind over for allerede nu.

Endelig er vi stærkt kritiske over for, at subsidieringen af ejerboliger ikke for alvor angribes, selv om vi støtter de forbedringer, der faktisk ligger her.

Nu nærer vi jo ikke nogen illusioner om vores egen betydning, og vi har heller ikke de store illusioner om socialdemokratiet. Derfor tror vi heller ikke, at socialdemokratiet vil være særlig påvirkeligt af kritik fra VS' side, men vi ser det som vores opgave at levere en kritik, som i arbejderbevægelsen kan bruges til at forstærke et pres på socialdemokratiet og regeringen. I den forbindelse vil vi godt slå fast, at hvis skattereformen, når den nu har været igennem møllen, faktisk kommer til at indeholde reelle forbedringer, vil vi støtte den, og den viden må regeringen såmænd godt tage med sig i de kommende forhandlinger med de borgerlige partier.

Kirsten Jacobsen (FP):

Den absolutte sværvægter i denne redegørelse fra skatte- og afgiftsministeren er jo de to afsnit, som handler om beskatning af ejerboligen. Det er ret fantastisk at læse, hvad regeringen og socialdemokratiet foreslår man skal gøre ved de mennesker, der har valgt at løse deres boligproblemer selv. Der findes undersøgelser, som viser, at 84 pct. af Danmarks befolkning ønsker at bo i egen bolig. Det er ikke kun sådan, at de mennesker, som ønsker at bo i egen bolig, ønsker at blive begunstiget, men de ønsker rimelige vilkår for deres boligudgifters udvikling. Det er ikke mere end 3 måneder siden, vi her i folketinget blev forsikret af boligministeren i en forespørgselsdebat om, at regeringen bestemt ikke havde nogen planer om at slå bunden ud af hverken lejerens eller ejerens økonomi, og så får vi sådan en gyser her lagt på bordet et

par måneder efter kommunalvalget. Det havde nok været lidt mere hæderligt, om socialdemokratiet inden kommunalvalget havde fortalt Danmarks befolkning, hvordan de havde tænkt sig at plyndre dem så kort tid efter.

Samtidig må man også sige, at det er en mærkelig inkonsekvent måde, man tænker på i regeringen og i socialdemokratiet. Man påpeger en hel masse problemer, og når man så skal løse dem, gør man faktisk fuldstændig det modsatte, idet man laver nogle flere restriktioner, som kun forværrer problemerne. Her er et af eksemplerne, som er meget enkelt. Vi siger alle sammen, at der er inflation, og at vi har stigende ejendomspriser. Hvordan vil man så løse det problem? Jo, det vil man løse ved at lave en værdistigningsafgift, som al sund fornuft og al erfaring fra dengang, man lagde en sådan på landbrugsejendomme, siger giver stigende priser på fast ejendom. Når man gør det for parcelhusene, får man stigende priser.

Et andet sted i redegørelsen siger ministeren, at nu skal standardfradraget for vedligeholdelsesudgifter fjernes, og hvad er så den logiske begrundelse for dette? Jo, det er, at så skaber man ligestilling mellem parcelhusejere og ejerlejlighedsejere. Nu har man haft en grov diskriminering af ejerlejlighedsejere med hensyn til retten til at fradrage for vedligeholdelsesudgifter, og det problem løser man så ved at lade den samme urimelighed komme til at gælde også for parcelhusejere. Det er altså sådan, regeringen gang på gang helt forfejlet gør det modsatte af det, der var tilsigtet. Det, regeringen burde gøre, var bevidst at føre en økonomisk politik, som dæmpede renten, og som dæmpede prisstigningerne på fast ejendom, i stedet for at føre en politik, som har den stik modsatte virkning, hvorefter man skal rende ud og lave indgreb den ene gang efter den anden, som gør, at ganske almindelige mennesker snart ikke ved, om de er købt eller solgt.

Hvis man vil se, hvad konsekvensen af det, skatteministerens foreslår, er, kan man se det i hans egne eksempler. Han gør et bevidst politisk forsøg på at give parcelhusejerne større skat, og det giver skattelettelser for lejerne. Lejerne, som har været begunstiget af maksimalhusejer lige fra 1939, skal nu begunstiges endnu mere, og det er igen parcelhusejerne, der skal betale for det. Jeg kunne